

28 grudnia 1928 r.

2

URZĄD PATENTOWY

Adm 73/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 9305.

Carl Hansen
(Esbjerg, Danja)
i Paul Leth
(Frederiksberg, Danja).

Kl. ~~45~~ 27.

45h 73/02

Sieć ciągniona, czyli ceza, o długich skrzydłach.

Zgłoszono 1 grudnia 1926 r.

Udzielono 3 września 1928 r.

Pierwszeństwo: 3 grudnia 1925 r. (Danja).

Wynalazek dotyczy sieci ciągniętej, czyli cezy, o długich skrzydłach, która w porównaniu do znanych dotychczas sieci tego rodzaju odznacza się tem, że górne i dolne płaty skrzydeł posiadają jednakową szerokość na całej swej długości, a końce skrzydeł połączone są z kwadratowymi ramami rozporowymi.

Na rysunku fig. 1—3 przedstawiają widoki sieci zgóry, z boku i z przodu w jej położeniu roboczym, fig. 4 i 5 — przekroje wzdłuż linii IV—IV, względnie V—V fig. 1, a fig. 6 i 7—uwidoczniają w zmniejszonej podziałce widok boczny, względnie górny sieci.

Sieć składa się z czterech płatów, mianowicie: z górnego *e*, dolnego *b* i dwóch

bocznych *c* i *d*, ukształtowanych tak, że rozpięta sieć przybiera kształt, zbliżony do ostrosłupa. Gardło utworzone jest z czterech płatów, tak dostosowanych, że posiada kształt w przybliżeniu ostrosłupa ściętego.

A i *B* oznaczają skrzydła, z których każde utworzone jest zapomocą przedłużenia jednego z płatów bocznych i sąsiednich części płatów górnego i dolnego, wskutek czego każde skrzydło jest trójsienne i posiada: płat górny *e*, płat boczny *f* i płat dolny *g* (fig. 5). Płaty górne i dolne *e*, względnie *g*, posiadają jednakową szerokość na całej swej długości. Wzdłuż linii przecięcia się płatów bocznych z płatami górnymi, względnie dolne-

mi, umocowany jest sznur r , przedłużony następnie wzdłuż odpowiednich krawędzi skrzydeł. S oznacza sznur wzmacniający, czyli olikowanie górne, a t — olikowanie dolne sieci. Płat górny sieci a jest nieco dłuższy od jej płatu dolnego. Końce skrzydeł A i B połączone są z ramami h , względnie j , których boki górne i boczne wykonane są np. z rur, podczas gdy boki dolne są drążkami pełnymi, zaopatrzonymi w szereg krążków. Każda rama h i j połączona jest zapomocą czterech sznurów m z odpowiednimi wierzchołkami płatów skrzydeł, wskutek czego końce skrzydeł rozpięte są zapomocą ramy. Do każdej ramy przymocowane są linki n , połączone z liną holowniczą o . Liny holownicze o przymocowane są do desek rozporowych p (fig. 6 i 7), z którymi łączą się końce lin holowniczych q statku.

Deski rozporowe, które podczas ruchu naprzód statku napotyka, wskutek swe go kształtu na opór wody i doznają parcia ku powierzchni wody i w niej się unoszą, odciągają liny q w czasie połowu, w kierunku ukośnym od statku, a liny holownicze o przybierają wówczas położenie, zbliżone do przedstawionych na fig. 6 i 7 i ograniczają przestrzeń odpowiedniej długości oraz szerokości. Podczas ruchu naprzód deski rozporowe p i liny o kierują ryby, znajdujące się we wspomnianej przestrzeni, ku sieci, a skrzydła sieci przyczyniają się swym kształtem trójściennym do zapędzania ryb do sieci właściwej, ponieważ ryby, zapędzone w obręb skrzydeł, usiłują np. przedostać się do góry, natrafiają na górne płaty skrzydeł e i zawracają natychmiast zpowrotem ku dołowi i t. d. Podczas cagnienia sieci naprzód do utrzymywania skrzydeł i sieci właściwej w stanie rozpiętym przyczyniają się z jednej

strony ramy h i j , z drugiej zaś — sznur r , przyczem każdy ze sznurów r napręża się tak, iż boczne płaty sieci wyprostowują się prawie zupełnie. Utrzymanie sieci podczas połowu w stanie rozpiętym pociąga za sobą znaczne korzyści. W ten sposób unika się uduszenia lub uszkodzenia ryb, złapanych w sieci, a sieć daje się łatwiej ciągnąć naprzód, już to dlatego, że krążki K ram h i j mogą się toczyć po dnie morza, już to z tego powodu, że ryby mogą stosunkowo swobodnie poruszać się w sieci.

Sieć, wykonana według wynalazku, wykazuje następnie tę zaletę, że obracając sieć dolnym płatem do góry można ją zastosować jako sieć sznurową, przyczem należy tylko przenieść obciążniki z olikowania dolnego t na górne s , a kulę szklaną, kawałki korka i t. d. z tego ostatniego na dolne, oraz zastąpić ramy h i j innymi, dostosowanymi do tego celu.

Można również użyć sieci powyższej do łowienia ryb na głębiach pośrednich, zapomocą odpowiedniego skrócenia lub przedłużenia lin oraz zmiany obciążenia olikowania dolnego i ram skrzydeł.

Zastrzeżenie patentowe.

Sieć ciągniona, czyli ceza, o długich skrzydłach, znamienna tem, że górne i dolne płaty (e , względnie g) skrzydeł (A , B) posiadają jednakową szerokość na całej swej długości, a skrzydła połączone są z kwadratowymi ramami rozporowymi (h , względnie j).

Carl Hansen.

Paul Leth.

Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

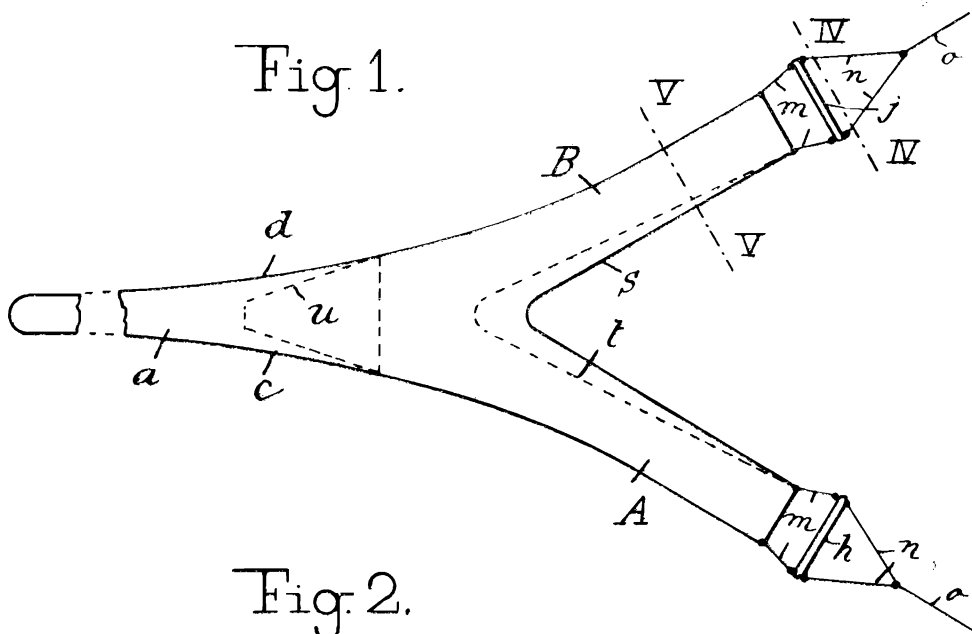

Fig. 2.

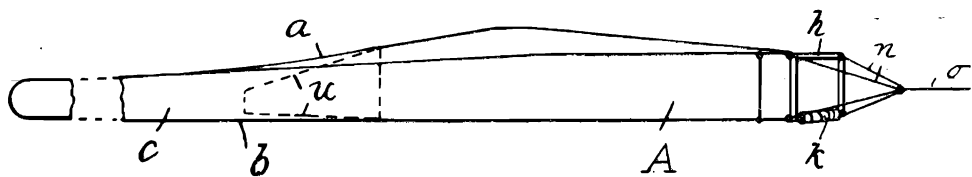

Fig. 3.

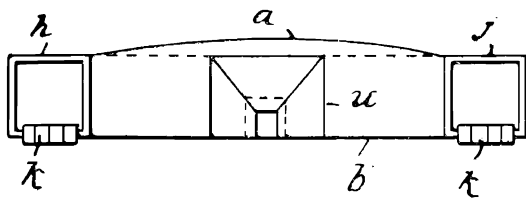

Fig. 4.

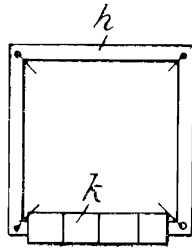

Fig. 5.

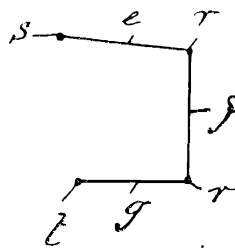

Fig. 6.

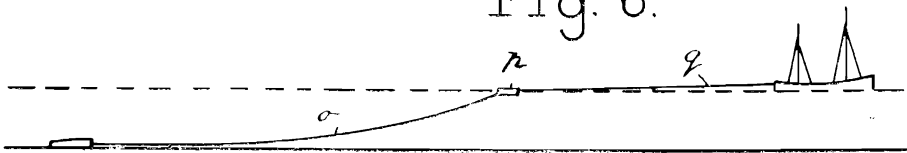

Fig. 7.

